

Predica de la Zürich

Duminică, 26 februarie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Iacov 2:14-26**: „*Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască? Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: «Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!»*, fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: «Tu ai credința, și eu am faptele. Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.»

Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei, dar, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire», și el a fost numit «prietenu lui Dumnezeu.»

Vedeți, dar, că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință. Tot așa, curva Rahav: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale? După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă”.

Am auzit deja o predică întreagă. Cuvântul citit din Iacov este o predică întreagă. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și a văzut făgăduința împlinită; el a fost ascultător, a luat cuțitul și a fost gata să-l jertfească pe fiul său făgăduit. Avraam a crezut și a fost ascultător, iar

acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire. Credința și ascultarea aparțin împreună. Îi aducem mulțumire Domnului.

Mi-a mers la inimă când corul a cântat prima cântare în legătură cu Mireasa, cine este ea. Toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului vor fi atenți la ceea ce are Mirele de spus Miresei Lui în acest timp. La acest lucru a trebuit să mă gândesc: câte programe sunt în întreaga creștinătate, și toți trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Dar noi vedem harul în faptul că Mielul S-a lăsat jertfit. Cine ascultă, cine pune preț pe lucrurile care ne-au fost arătate prin deschiderea celor șapte peceti? Doar aceia care ascultă ceea ce are de spus Bisericilor Duhul.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți cei ce suntem astăzi aici și pe toți cei ce urmăresc vestirea în direct, toți aceia care cred Cuvântul ceasului și Îl cred pe Domnul din toată inima lor. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații care traduc: fratele Jean Lambert, fratele Etienne Genton. Dumnezeu să binecuvânteze în România și pretutindeni unde vestirea ajunge. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce ascultă.

Mi-a mers la inimă când corul a cântat despre gloata îmbrăcată în alb. Cu adevărat pe fața mea vine un zâmbet mulțumitor. Eu am văzut Mireasa îmbrăcată în alb. Toți erau tineri și îmbrăcați în haine albe strălucitoare. Surorile aveau părul desfăcut, atârând. Noi am fost ridicați în sus. Eu am văzut acest lucru. N-am fost ridicați ca o rachetă, ci am fost ridicați în văzduh într-un mod maiestuos. Am văzut apoi și noul Ierusalim coborându-se. Dumnezeu a pregătit totul pentru noi. Pe Golgota a avut loc răscumpărarea noastră, răscumpărarea este desăvârșită, s-a întâmplat. Acum noi am primit harul ca să trăim desăvârșirea. Noi auzim ultimul mesaj care este dat pentru chemarea afară, pentru pregătirea și desăvârșirea Bisericii Mireasă.

Astăzi când l-am văzut și salutat pe fratele Zinc m-am gândit că noi toți și cei care am trecut de 70, 80, 90 de ani tânjim după schimbarea trupului nostru trecător, dorim să fim schimbați într-un trup veșnic. Acest lucru l-a exprimat Iov foarte clar și deslușit în Iov 33:25: *„Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se*

întoarce la zilele tinereții lui”. Dar mai înainte el a vorbit de un Mijlocitor, despre Unul din miile acelea care să intervină pentru a mijloci. Și noi știm despre cine vorbea el. Fratele Miskys a amintit înainte despre conformitatea armonioasă a Noului cu Vechiul Testament.

Ceea ce a citit fratele Baumgarten este tema care m-a preocupat în mod direct în ultimele patru sprezece zile. N-am citit doar din Iacov, ci și din Romani, Galateni, am citit cum Pavel a încadrat Legea și Harul într-un mod minunat. Fără Lege nimeni n-ar fi știut ce înseamnă încălcarea. Totul aparține împreună. Noi știm că făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam a fost dată cu 430 de ani înainte să fie dată Legea pe muntele Sinai. Dumnezeu a rânduit și încadrat totul într-un mod minunat, apoi i-a chemat pe apostoli pe care i-a însărcinat ca prin vestirea lor să redea aceste lucruri. Fiecare apostol a avut partea lui pentru ca Dumnezeu să ne dăruiască prin har o privire generală completă a întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Ultima călătorie a fost una dintre cele mai grele și mai lungi. M-am gândit că de acum voi face doar călătorii scurte. Doar câteva date despre această călătorie. În total au fost peste 36 ore de zbor în 12 zile. Cu adevărat Îi suntem foarte, foarte mulțumitori Domnului că El dăruiește har.

Dragi frați și surori, vă spun că nu este simplu să faci astfel de călătorii. Am călătorit ore în șir cu taxi ca să ajung la acele adunări. N-a fost simplu, dar Îi mulțumim Domnului că de peste tot poporul a fost chemat și s-a adunat. Toți au auzit Cuvântul, l-au primit prin credință și au fost binecuvântați. În Ulan Bator, Mongolia, era iarnă. În Manila au fost plus 28 de grade, iar în Ulan Bator erau minus 24 de grade și eu eram fără palton. Dar Îi mulțumim Domnului. Ceea ce am trăit acolo a fost unic. Țara este împărțită în provincii, și din toate aceste provincii poporul lui Dumnezeu s-a adunat. Ei s-au grăbit, îi puteai vedea după felul cum erau îmbrăcați că unul venea dintr-o regiune, iar un altul dintr-o altă regiune. După adunare peste trei sute de persoane au luat masa împreună și noi am folosit timpul ca să aducem Cuvântul Domnului și să încredințăm totul în brațul Său. În totalitate pot spune

că Dumnezeu a dăruit har și încă o dată har. Predicile și broșurile noastre sunt traduse și date mai departe în limbile acelor țări. Este copleșitor. Mai ales fratele Lukram care m-a însoțit vă transmite saluturi călduroase. În Mongolia el a botezat 15 persoane. Dumnezeu a dăruit har în așa fel ca ultimul mesaj să ajungă până la ultimii, iar când numărul va fi deplin atunci Domnul va reveni și ne va lua Acasă.

Așa cum am spus, în cuvântul de introducere am auzit deja o predică întreagă, iar noi vom mai citi câteva versete biblice. Mai întâi Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care cred acum, pe toți aceia care cred și sunt ascultători din toată inima. Și acest lucru l-am citit astăzi, despre Pavel și Sila care au fost bătuți până la sânge și aruncați în temniță. Apoi temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile, și a fost botezat îndată, el și toți ai lui. Imediat după ce le-a spălat rănile ei s-au lăsat botezați. Ascultarea aparține credinței.

Scumpi frați și surori este puternic. Aici am putea spune: oare n-ar trebui ca atunci când Domnul îi trimite pe robii și mesagerii Săi toți să-i primească și le spună un «Bun venit!»? Cine citește Faptele apostolilor poate vedea prin câte încercări și necazuri au trebuit să treacă ei. În mod deosebit acest lucru este scris despre Pavel. Totuși Domnul a dăruit biruință. Noi nu ne putem alege, dar știm că Domnul este cu noi pe toate căile noastre, și întotdeauna Cuvântul Său va atinge scopul pentru care El l-a trimis.

Doar o cercetare scurtă a Cuvântului. Începem cu Is. 40 de la vers. 27: „*Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce zici tu, Israele: «Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului, și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?»*”. Pentru ce zici tu? De ce spui tu, Iacove, de ce zici tu, Israele? Pentru ce spui tu Iacove, și zici tu, Israele «*Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului?*».

Cât de des o auzim de fiecare dată: „De ce nu intervine Domnul?”. Acum scurt timp o soră m-a sunat și mi-a spus: „Voi vă rugați pentru mine, dar eu încă n-am trăit-o”. Mie mi-au dat lacrimile și m-am gândit la mine însumi. Și întrebarea ei a fost: „De ce? De ce Dumnezeu încă n-a ascultat? De ce Dumnezeu încă n-a ajutat?” Cât de

des ne gândim noi că soarta noastră este ascunsă dinaintea ochilor Domnului! Nu vede El prin ce încercări și greutăți trecem noi? El vede și merge cu noi pe toate căile noastre așa cum El a făgăduit.

Citim Is. 40:28: *„Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă”*. Apoi vine răspunsul: *„El dă tărie celui obosit și mărește puterea celui ce cade în leșin”*. Și astăzi atotputernicul Dumnezeu dă tărie celui obosit. Apoi siguranța absolută din vers. 30-31: *„Flăcăii obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obolesc; umblă, și nu ostenesc”*. Ce cuvânt puternic!

Cu adevărat noi putem crede din toată inima fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. La un moment dat, noi toți ne putem întreba de ce permite Domnul una sau cealaltă, dar totul slujește spre binele nostru. Toate lucrurile slujesc spre binele acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu – indiferent dacă o putem înțelege, indiferent dacă o putem încadra sau nu – fiindcă așa este scris și așa rămâne. Citim din 1 Cor. 1 unde Pavel ne-a adresat câteva îndemnuri.

În 1 Cor. 1:7-8: *„Așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos”*. Noi cu toții așteptăm arătarea Domnului nostru Isus Hristos pentru că aceea va fi clipa când Domnul Se va întoarce ca să ne ia Acasă. Dar apoi urmează răspunsul în vers. 8: *„El vă va întări până la sfârșit...”*. El vă va întări până la sfârșit, până la sfârșit, indiferent ce va veni. *„El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos”*.

Scumpi frați și surori, aici este o chemare înaltă, cea mai înaltă chemare: *să fim găsiți fără vină în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos*. Putem da mărturie de o zi din viața noastră în care să nu venim în prezența lui Dumnezeu și să spunem: *„Doamne, dacă a fost ceva ceea ce nu Ți-a plăcut Te rog dăruiește-mi har și iartă-mă!”*? Dar în clipa aceea, în ochii lui Dumnezeu, totul este iertat. Am fost împăcați cu Dumnezeu și El nu-Și mai aduce aminte de încălcările

noastre. Așa cum este scris acest absolut: „*El vă va întări până la sfârșit*”. El te va întări pe tine și pe mine, ne va întări ca să putem rezista până la sfârșit. Cine va rezista până la sfârșit acela va fi încoronat.

Citim și 1 Cor. 1:9: „*Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru*”. *Credincios este Dumnezeu* – aceasta rămâne veșnic valabil! Suntem mulțumitori din toată inima că putem crede din toată inima. Citim din 1 Ioan 2, unde apostolul s-a referit la acest lucru aducându-ne în fața ochilor credințioșii Dumnezeului nostru.

Citim 1 Ioan 2:28 un Cuvânt foarte bine cunoscut de noi toți: „*Și chiar acum...*”. Nu ieri, nu mâine. „*Ci chiar acum*, în ceasul în care suntem *acum*, în situația în care ne aflăm *acum*”. „*Și chiar acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală* („îndrăzneală cu bucurie” – lb. germ.) *și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El*”. Aceste versete sunt puternice! „*Și chiar acum, copilașilor, rămâneți în El*”. Domnul nostru a spus-o: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*” (Ioan 15:7).

Fraților și surorilor, fie ca să ne devină din nou mare că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci cu adevărat urmăm adevăratul Cuvânt sfânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. Cât de des am repetat-o, litera scrisă o au toți și toți o răstălmăcesc după măsura lor proprie. Dar nouă Cuvântul viu ne este descoperit proaspăt de la tronul lui Dumnezeu. Aceasta este diferența dintre noi și toți aceia care într-o activitate religioasă citesc Biblia și apoi o interpretează cum doresc ei.

În aceste zile, și în mod deosebit în acest an oamenii sărbătoresc 500 de ani de la Reformă. Toate ziarele, toate mijloacele de comunicare în masă sunt pline cu o singură temă: „Reforma s-a încheiat”. Ei toți vor să devină una. Noi vedem cum versetele biblice sunt scoase din context și sunt așezate într-un loc nepotrivit. Versetele care sunt în legătură cu unitatea aparțin poporului lui Dumnezeu; ele nu aparțin bisericilor care au luat ființă în decursul secolelor. Fiecare

biserică are crezul propriu, învățătura proprie. Dar Biserica lui Isus Hristos are aici o moștenire, un testament. *„fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”* (Efes. 2:20). Și acest lucru trebuie să-l spunem deschis: Biserica lui Isus Hristos din toate timpurile a fost chemată afară și a crezut mesajul vestit pentru acea perioadă de timp. Și în timpul nostru, noi nu ne întoarcem la Roma, nu ne întoarcem la Niceea, nu ne întoarcem la Calcedon, nu mergem înapoi undeva la un Sinod. Ci ne întoarcem la Dumnezeu, la început, înapoi la temelia biblică pe care Dumnezeu a pus-o în Testamentul Său pentru noi și la ceea ce El ne-a dăruit.

Scumpei frați și surori, este cu adevărat o mare durere. Peste tot unde te uiți, toate direcțiile de credință se întorc înapoi. Dar adevărații credincioși ies afară din toate bisericile și bisericile libere, din toate religiile și convingerile, din toate națiunile; ei Îl cred numai pe Dumnezeu, primesc ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și o iau în serios. Așa cum am citit aici din 1 Ioan 2:28: *„pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”*.

Dragi frați și surori, și această parte ne aduce aminte de fecioarele neînțelepte cărora, mai pe urmă, le va fi fost spus: *„nu vă cunoaște!”* (Mat. 25:12). Dragi frați și surori, ultima vestire este în legătură cu o așa mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu ca niciodată înainte. Mesajul divin n-a fost niciodată atât de străpungător ca acum, pentru ca toți să-și poată lua decizia pe care trebuie s-o ia. Fără niciun compromis, ci cu adevărat să creadă așa cum zice Scriptura. Iar noi ne punem total de partea lui Dumnezeu. Indiferent ce spun sau scriu oamenii despre noi, noi îi lăsăm să poarte răspunderea pentru toate acestea. Noi dorim să-I placem lui Dumnezeu și să fim confirmați înaintea Lui. Noi nu dorim să rămânem de rușine și depărtați de El, ci dorim să-L întâmpinăm pe Domnul cu bucurie și veselie. Ceea ce este scris va fi o realitate divină. Domnul Se va întoarce personal, în trup, așa cum a fost El ridicat în slavă. Mai întâi vor învia morții în Hristos și apoi noi cei vii vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală, și împreună vom fi luați în slavă și-L vom întâmpina pe Domnul în văzduh. La Dumnezeu totul s-a întâmplat

deja, totul este desăvârșit deja. El deja ne vede ca o gloată răscumpărată prin Sânge, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu. El va pune pecetea Duhului Sfânt peste toți aceia care cred Cuvântul făgăduit pentru acest timp; pentru că așa este scris că am fost: „*pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*” (Ef. 1:13). Altfel nu merge! Făgăduința aparține de aceasta, iar credința noastră trebuie să fie ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu, pentru că ele sunt adevărate. Ultima făgăduință pe care El a dat-o în Vechiul Testament este: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”. Toți râd și își bat joc de această făgăduință.

Poate și acest lucru ar trebui să-l amintesc în acest loc. Înaintea zborului în Seul am avut la dispoziție doar câteva ore. Am luat un taxi și m-am dus în cea mai mare biserică pentecostală de pe pământ care are o capacitate de 8000 de locuri și are 800.000 de membri. În anul 2012 eu am mai fost acolo. Am vorbit cu bărbatul responsabil de acolo despre fratele Branham și despre ceea ce a făcut Dumnezeu. La sfârșit mi-a spus: „Îți dau câteva minute ca să dai o mărturie, dar eu nu pot face nimic cu ceea ce mi-ai spus”. Când am fost acum acolo m-am gândit: „Folosește această posibilitate”. Duminica ei au șapte servicii divine; încep de dimineața la ora 7, apoi la orele 9, 11 și așa mai departe până seara, și oamenii pleacă și vin în continuu. Am vrut să fac o fotografie. Dar este un punct despre care este vorba și mă interesează. Mi-a fost dată posibilitatea să dau mărturia, și în douăzeci de minute am putut spune ceea ce trebuia să fie spus. Nu știu dacă ei o vor da mai departe, dar eu mi-am împlinit însărcinarea mea. Acum vine punctul: o adevărată biserică pentecostală; vorbiri în limbi, daruri, laude, cinste, toate acestea se puteau vedea și auzi. Vă puteți da seama ce se petrecea în mine? Cu sutele de mii, oamenii trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și toți fac mai departe atmosferă și toți sunt foarte bucuroși. Ei au cântat puternic cântarea: „eu voi fi acolo când Domnul îi va chema pe ai Săi”. Pavilionul a fost plin cu 8000 de oameni, și toți au cântat din toată inima: „eu voi fi prezent când Domnul îi va chema pe ai Săi”. Femeile erau îmbrăcate așa cum trăiesc în felul lor firesc. Toți rămân așa cum sunt, precum în interior așa și în exterior. Ei au făcut o atmosferă carismatică acolo, și

mulțumiți cu aceasta oamenii sunt lăsați în speranța falsă că ei vor fi prezenți atunci când Domnul va reveni. Cu vorbiri în limbi, cu muzică puternică ei cântă: „eu voi fi prezent când Domnul îi va chema pe ai Săi, prin harul Mântuitorului meu”. Știți ce s-a petrecut în mine?

Dragi frați și surori, noi purtăm o responsabilitate absolută înaintea lui Dumnezeu, ca să spunem poporului lui Dumnezeu ceea ce a fost hotărât de Dumnezeu pentru acest timp. Și fiindcă este scris că „Dumnezeu va trimite un proroc ca Ilie care va reazeza totul în starea originală”, și fiindcă în Fapte 3:19-21 este scris că: „*El va rămâne în cer până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”, atunci trebuie să existe oameni pe suprafața pământului care cred cum zice Scriptura și ce spune ea și se pun de partea lui Dumnezeu. Fie ca Domnul să dăruiască har pentru ca unii să mai iasă afară; sper ca ceea ce am spus și a fost înregistrat în Coreea de Sud să fie auzit. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har.

Acum doresc să citesc din 1 Petru 2:6-7: „*Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine»*”.

Cu toții am auzit aceasta în cuvântul de introducere. M-am gândit la aceasta. Avraam a avut doi fii. După moartea Sarei, Avraam s-a recăsătorit cu Chetura cu care a avut șase fii. Dar doi din fiii săi au fost amintiți în mod deosebit: unul l-a născut din roabă (Agar), iar celălalt l-a născut din femeia liberă (Sara). Ambii au fost fiii lui Avraam, dar numai unul din ei a fost născut pe baza unei făgăduințe. Celălalt era născut firește.

Dragi frați și surori, permiteți-mi s-o accentuez de fiecare dată: copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit și primesc Duhul făgăduit. Și acum se poate întâmpla ca oamenii să fie de părerea că ei sunt sămânța lui Avraam, după trup. Ismael era sămânța lui Avraam, dar n-a fost născut după făgăduință. Cu toate că din el au ieșit douăsprezece seminții, dar fără făgăduință. Dragi frați și surori, noi o vom spune până la sfârșit: mai întâi Dumnezeu dă făgăduințele, iar copiii

făgăduinței cred ceea ce a făgăduit Dumnezeu și apoi au parte de împlinirea acestora.

Cu adevărat în ultima vreme a trebuit să mă gândesc la aceasta. Eva a purtat în pânțele două semințe diferite. Dar Avraam a fost tatăl a doi fii diferiți; unul l-a născut după trup, iar celălalt după Duh. Acest lucru îl putem citi din Gal. 3, și de fiecare dată Îi putem mulțumi Domnului din nou pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt. Ca fii ai lui Avraam, ca copii ai făgăduinței, noi nu argumentăm, ci credem din toată inima și primim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Așa cum a spus Petru în 1 Pet. 2:7: „*Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului»*”. De aici am putea citi mai departe ca să vedem ce a fost accentuat și despre ce mai este vorba și astăzi în mijlocul nostru.

Citim din 1 Pet. 1:13-14: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos*”. Acesta este un Cuvânt care ne este adresat direct nouă. 1 Pet. 1:14-16: „*Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftete pe care le aveați altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»*”. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Noi auzim Cuvântul și avem un acord interior cu acesta și-I spunem: „Iubite Domn, permite ca aceasta să aibă loc în viața mea întocmai așa. Fiecare Cuvânt pe care îl aud să devină realitate în viața mea, prin har”.

Mergem mai departe la vers. 18-20: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi*”.

Atât Mielul lui Dumnezeu cât și toți cei ce au fost răscumpărați prin Sângele Mielului au fost aleși și hotărâți de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Citim câteva cuvinte din Romani care să ne

îmbărbăteze. Dragi frați și surori, Cuvântul nu este trimis ca să ne doboare, ci este trimis ca să ne îndrepte, să ne dea curaj, putere, să ne încredem în Domnul și să avem siguranța că El o va face bine.

Citim din Rom. 1:5: „*prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile*”. Acum ne întoarcem din nou la început, la cuvântul pe care l-am auzit în introducere: pentru ca să aducem la ascultarea credinței pe toate Neamurile spre cinstea Numelui Său. Credința și ascultarea aparțin împreună.

Citim din Rom. 5:18-19 unde avem minunata confirmare a ceea ce a fost vestit înainte: „*...Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața*”. Este o neprihănire vie pe care am primit-o prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită. Nu este o credință moartă, ci este o credință vie, ne-a fost dăruită o neprihănire vie, prin har. Vers. 19: „*Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți*”. Aceasta este Evanghelia deplină pe care o avem aici și Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima că o putem crede din toată inima.

Și așa cum a accentuat fratele Branham deseori: neprihănirea înseamnă ca și cum n-am fi păcătuit niciodată. Cu adevărat zapisul a fost rupt. Noi suntem răscumpărați. Sângele Mielului este garanția pentru răscumpărarea, iertarea și împăcarea noastră cu Dumnezeu. Noi am primit mântuirea deplină; prin har, avem dreptul s-o primim și să-I mulțumim Domnului pentru ea.

Gândiți-vă din nou la Cuvântul din Is. 40: „*Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce zici tu, Israele: «De ce...?»?»*”. Frate și soră, să nu întrebăm „De ce?”, ci să-I mulțumim Domnului că încă mai suntem în timpul harului, că încă ne mai lăsăm corecți, îndreptați și că mai putem dezbrăca omul vechi. Și în adâncul adâncului nostru suntem înnoiți prin puterea Sângelui și a Cuvântului, și că, prin har, în noi totul se întâmplă așa cum Dumnezeu dorește s-o aibă. Cu adevărat eu

sunt convins că Dumnezeu o face. El a dat făgăduința. Și așa cum am citit: „după cum prin neascultarea unui singur om, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, și prin jertfirea trupului Său și vărsarea Sângelui Său, întreaga daună a fost reparată”. Noi am primit iertarea, mântuirea deplină și neprihănirea vie a Dumnezeului Celui viu și avem dreptul să ne bucurăm de această răscumpărare și știm că atunci când Domnul Se va întoarce noi vom fi prezenți.

O spun înaintea Domnului: toți cei ce acum cred din inimă Cuvântul ceasului, mesajul lui Dumnezeu pentru acest timp, și în ascultare se lasă botezați și trăiesc desăvârșirea lor vor fi prezenți atunci când Domnul Se va reîntoarce ca să-i ia Acasă pe ai Săi. Apoi avem Cuvântul minunat din Rom. 8. Nouă ne sunt foarte bine cunoscute toate aceste cuvinte, și suntem mulțumitori că le putem da mai departe.

Citim din Rom. 8:38-39: „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru”.

Lăudat și cinstit să fie Dumnezeul nostru! Mântuire deplină, Evanghelie deplină. Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, sau indiferent ce ar veni. Nimic, nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită pe crucea Golgotei. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea! Dragostea lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Pavel a scris: „Acum, dar, rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea” (1 Cor. 13:13). Dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

Să facem un cuprins a ceea ce a trebuit să fie spus. Nu doar o mărturie de ceea ce face Dumnezeu pe întregul pământ, ci despre ceea ce face Dumnezeu astăzi în viața ta și în viața mea pentru ca să plecăm întăriți din acest loc. Și să avem siguranța că nici înălțimea, nici

adâncimea, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nicio putere nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită pe crucea Golgotei. Pentru că atât de mult ne-a iubit, din dragoste pentru noi Domnul și Răscumpărătorul nostru Și-a dat viața și Și-a vărsat Sângele pentru noi, iar noi, ca niște oameni răscumparați, putem veni la El.

În încheiere citim cuvântul minunat din 1 Tes. 2:18-19: „*Astfel, o dată și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana*”. Acum urmează ceea ce doresc să accentuez: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui?*” (vers. 19).

Chiar dacă Pavel, dacă eu sau dacă noi, nu putem ajunge de fiecare dată acolo unde dorim, noi știm un lucru: Cuvântul ajunge acolo unde trebuie să ajungă și acesta își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Atunci Pavel s-a putut lăuda că adevărații credincioși care au acceptat și primit Cuvântul, ca o cunună de slavă, vor fi încoronarea Bisericii Dumnezeului celui viu. Cei care vor rezista până la sfârșit vor fi încoronați cu cununa vieții, cununa cinstei, cununa neprihănirii, cununa slavei, cununa biruinței. Sunt cinci cununi diferite cu care vor fi încoronați biruitorii. Biserica nou testamentară va fi încoronată.

Acum privirile noastre sunt ațintite la Acela care a purtat cununa de spini, la Acela care S-a lăsat pironit pe cruce pentru mine și pentru tine, Și-a vărsat Sângele pentru ca să-Și mântuiască Mireasa, privim la El, la Mirele nostru. Noi suntem duh din Duhul Lui, trup din Trupul Lui și Îi aparținem pentru timp și veșnicie. El a purtat toată ocară, toată batjocura, El a fost scuipat, bătut, schingiuit, batjocorit, a fost răstignit pe cruce, Și-a vărsat Sângele pentru mine și pentru tine, pentru ca noi să fim încoronați. Gloata răscumpărată care acum aude Cuvântul va încoronată la împărțirea cununilor. Cu adevărat vom fi încoronați. O voi scrie într-o scrisoare circulară pentru ca toți să știe ce Dumnezeu ne-a pregătit. Dragi frați și surori, lucruri pe care ochiul nu

le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.

Vă rog gândiți-vă la toate aceste versete, luați-le la inimă! Citiți și în prorocul Isaia 40: „*Pentru ce zici tu: «Soarta mea este ascunsă dinaintea Ta?»*”. El știe cu precizie soarta ta. Ne încredem în El și știm că El o va face bine cu noi toți. Noi vom fi încoronați cu cununa vieții. Lui, Domnului nostru credincios Îi dăm toată cinstea, toată lauda, acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. Acum când stăm în rugăciune înaintea lui Dumnezeu ne gândim la cuvintele care ne-au fost spuse și Îi mulțumim Domnului că El încă ne vorbește, că inimile noastre sunt deschise și mintea noastră a fost deschisă pentru Scripturi. Îi mulțumim că putem crede, putem accepta, primi și trăi ceea ce El a făgăduit. Scumpi frați și surori, credeți că ceea ce a început Dumnezeu, El va și desăvârși, și tot ceea ce face El este bine făcut. La creația Sa, El a putut spune să totul este foarte bine. La sfârșitul lucrării de răscumpărare El va spune același lucru. Totul va fi foarte bine.

Cine dorește să-și dedice astăzi viața lui Dumnezeu? Toți știm că mesajul sună așa cum este scris în 2 Cor. 5:20: „*Noi, dar, ca trimiși ai lui Hristos, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” Primiți răscumpărarea, primiți împăcarea, primiți oferta harului și mântuirea deplină. Peste tot sunt cereri de rugăciune. Vom aduce totul înaintea Domnului din convingere și cu deplină încredere.

Așa cum noi am citit, vă rog luați-o la inimă: nimic, absolut nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită pe crucea Golgotei. Nici înălțimea, nici adâncimea, nici boala, nici suferința, nici vârsta, nici slăbiciunea, nimic, absolut nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu. Primim totul prin credință și-I mulțumim Domnului că El o va face bine. Rugăciunea mea este în mod deosebit pentru toți cei ce sunt înaintați în vârstă: Dumnezeu să ne dăruiască har. Gândiți-vă la câte nopți nedormite am avut. Diferența de fus orar a fost câteodată de 7, 8 ore, și atunci totul

este perturbat și iese din ritm; n-am mai avut niciun somn potrivit. Apoi călătoriile, vestirea și tot ceea ce aparține de aceasta. Se poate spune că am muncit zi și noapte. Dar Îmi mulțumesc Domnului că El Își atinge scopul pentru ca toate popoarele și limbile să audă Cuvântul. Cuvântul a fost purtat și dus chiar acolo unde nu s-ar duce niciun om, poate niciun turist. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Am putut vedea că Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele, limbile, națiunile și din diferite seminții. Iar când numărul va fi deplin, trâmbița va răsună, și însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.

Astăzi am pe inima mea ca toți să avem o întâlnire cu Domnul nostru. Un poet de cântare cânta: „Domnul Se întâlnește cu mine prin Cuvântul Său, când îmi vorbește prin Cuvântul Său”. Care este răspunsul tău? Care este răspunsul meu? Nu mai întreba: „De ce? De ce trebuie să trec prin atâtea? De ce s-a întâmplat asta?” Să nu-I spui Domnului: „Soarta mea este ascunsă dinaintea ochilor Tăi”! Nu! Domnului nu-I este ascunsă soarta ta. El ți-a dat făgăduința: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*” (Is. 43:2). El ne-a dat făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20).

Cine dorește astăzi să-și dedice viața pe deplin Domnului? Puteți ridica mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Domnul să vă binecuvânteze.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, nu-mi mai rămâne nimic de făcut decât să-Ți mulțumesc din toată inima. Tu ne vorbești prin Cuvântul Tău nouă tuturor. Tu ne-ai dăruit curaj, ne-ai întărit în credință, în ascultare și ne-ai dăruit har să putem trăi Cuvântul Tău. Iubite Domn, împreună Te rugăm mai ales pentru cei înaintați în vârstă, Te rugăm să le dăruiești har, să-i ajuți, să-i binecuvântezi. Binecuvântează-i pe toți tinerii, binecuvântează-i pe toți cei prezenți și

Te rugăm nu trece pe lângă niciunul. Împreună Îți mulțumim pentru harul că Tu ai permis ca ultima chemare să răsunе până la marginile pământului, ultimii sunt chemați afară și numărul va fi deplin. O, Doamne, noi așteptăm revenirea Ta în timpul nostru. Astăzi Îți mulțumesc că, indiferent ce ar veni, pe mine și pe niciunul dintre noi nimic nu ne poate despărți de Tine. Prigoană, ocară, batjocură sau indiferent ce ar veni asupra noastră, totul ne va aduce mai aproape de Tine. Mai aproape de Tine, Dumnezeu meu, mai aproape de Tine.

Iubite Domn, binecuvântează în toate limbile și popoarele, în America de Sud, în America de Nord, în întreaga Africă, în toată Asia și pe întregul pământ, peste tot unde vestirea este auzită astăzi. Iubite Domn, Tu mare Dumnezeu, cu buzele mele am vestit Cuvântul Tău desăvârșit, planul Tău desăvârșit, și Te rog confirmă-Ți Cuvântul în viețile noastre. Salvează pe cei pierduți, vindecă pe cei bolnavi, eliberează pe toți aceia care încă sunt legați și apăsați, Te rog dăruiește har. Fie ca aceasta să fie ziua pe care Tu ai făcut-o pentru noi.

Iubite Domn, fie ca nimeni să nu mai pună întrebarea: „De ce?” Ci noi să-Ți încredințăm viețile noastre și să știm că Tu vei face totul bine. Tu ai pus în noi dorința, și nu doar că vei da înfăptuirea, ci Tu însuși o vei înfăptui. Tu vei lega credința împreună cu ascultarea și ne vei dărui har ca să nu ne simțim robiți în această ascultare, ci noi ne vom simți liberi în această ascultare. Liberi și ascultători așa cum a fost Avraam care a crezut și a fost ascultător. Lucrurile cele mai prețioase și tot ceea ce Tu ne-ai dăruit, viața pe care Tu ne-ai dăruit-o să le aducem pe altarul Tău. Tu ești totul pentru noi. Împreună laudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim. Tu vei face totul bine cu gloata răscumpărată prin Sânge, pentru ziua glorioasă a revenirii Tale. Împreună dorim să primim cununa biruitorilor. Biruitorule de pe Golgota, din toată inima Îți aducem mulțumire, laudă, mărire și închinare, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.